

חוק הסעד (סדרי דין בעניני קטינים, חולי נפש ונעדרים), תשט"ו—1955 *

1. בחוק זה —
- „בית משפט” — לרבות בתי דין, ועדות וגופים אחרים המוסמכים כדין לעניני שיפוט, ולמעט בית משפט הדין בפלילים ;
- „קטין” — מי שלא מלאו לו 18 שנה ;
- „נידן קטין” — ענין העומד להכרעה בבית משפט, ושבהכרעתו חייב או רשאי בית המשפט להביא בחשבון קטינותו של קטין, אף שהקטין אינו בעל דין ;
- „נידן חולה נפש” — ענין העומד להכרעה בבית משפט, ושבהכרעתו חייב או רשאי בית המשפט להביא בחשבון את מחלתו של חולה הנפש, אף שחולה הנפש אינו בעל דין ;
- „חולה נפש”, לרבות לקוי בשכלו ;
- „נידן נעדר” — ענין העומד להכרעה בבית משפט, ושבהכרעתו חייב או רשאי בית המשפט להביא בחשבון את העובדה שאדם פלוני נעדר מישראל או שמקום מגוריו אינו ידוע, אף שהאדם אינו בעל דין.
2. רשאי בית המשפט לצוות על פקיד סעד לחקור בנידן קטין ולחוות דעתו בתסקיר בכתב.
3. נצטווה פקיד סעד כאמור בסעיף 2, רשאי הוא לצורך הכנת תסקירו להיכנס לכל מקום בו נמצא או עשוי להימצא הקטין או חולה הנפש ולחקור כל אדם שהוא סבור שיש לו ידיעות הנוגעות לקטין או לחולה הנפש, וחייב הנחקר לענות לפקיד הסעד תשובות כנות ומלאות, אך אין הוא חייב לעשות כן אם התשובה עלולה לגלול עליו אשמה פלילית.
4. התסקיר שהגיש פקיד הסעד כאמור יימסר לבעלי הדין ובית המשפט ישמע כל טענה שבפיהם לכתוב בתסקיר אם לא ציווה בית המשפט, מטעמים מיוחדים, שאין לגלות את תוכן התסקיר, כולו או מקצתו.
5. (א) בית משפט רשאי בכל שלב של הדיון לצוות על פקיד סעד לבוא ולהיחקר בפניו בנידן קטין, אף אם לא נצטווה למסור תסקיר כאמור בסעיף 2.
- (ב) הוראות סעיף 4 יחולו על חקירה לפי סעיף זה בשינויים המחוייבים לפי הענין.
6. הטענה כי תסקיר שהגיש פקיד סעד לא נערך לפי הוראות חוק זה, לא תשמש עילה לערעור.
7. הסמכויות הנתונות בחוק זה לבית משפט ולפקיד סעד בנידן קטין, נתונות לו גם בנידן חולה נפש, בשינויים המחוייבים לפי הענין.
8. רשאי היועץ המשפטי לממשלה או בא כוחו, אם הוא סבור שטובת קטין, חולה נפש או נעדר דורשת זאת, לפתוח בכל הליך בבית משפט, וכן להתייצב ולטעון בכל משפט שבו נדונים נידן קטין או נידן חולה נפש או נידן נעדר.

* נתקבל בכנסת ביום ז' בתמוז תשט"ו (27 ביוני 1955) ; הצעת החוק ודבריו הסכר נתפרסמו בה"ח 222, תשט"ו, עמ' 41.